

پیش نویس قطعنامه

محسن مقصودی

سپتامبر 2010

پیش نویس قطعنامه

اپوزیسیون خارج از کشور و وظایف ما
اپوزیسیون خارج در یک نگاه:

صدها تظاهرات در شهرهای مختلف جهان توسط هزاران تن از مهاجران ایرانی و بویژه شرکت نسل جوان در آنها طی یک سال پس از خیزش بزرگ آزادی خواهی خرداد 88، بروشنی نشان داد که اپوزیسیون خارج از کشور از توانائی های بالقوه چشم گیری بهره مند است. در طی سال ها ایادی رژیم در خارج از کشور با صرف مخارج هنگفت و شگردهای ناپسند، تلاش داشتند که هموطنان ساکن در خارج از کشور را به انفعال بکشانند و به هم دستان دیکتاتوری حاکم بر کشور تبدیل سازند. حضور بی سابقه مهاجران ایرانی در اعتراض ها ضد تقلب انتخاباتی و سپس مخالفت با دیکتاتوری واستبداد مذهبی و پشتیبانی یکپارچه از مبارزه آزادی خواهانه مردم در ایران، گسست عمیقی در رشته های دستگاه تبلیغات رژیم در خارج از کشور ایجاد نمود.

علاقه بی شائبه مهاجرین ایرانی به سرنوشت کشور، همچنین پاسخ قاطع به کسانی بود که اپوزیسیون خارج از کشور را "پوسیده و پراکنده" می نامیدند. مضحک آنکه برخی از همین افراد یکباره خود را "رهبر و سخنگوی" همین اپوزیسیونی نامیدند که تا دیروز ناچیزش می خواندند!

پایه مادی تغییر اساسی نقش اپوزیسیون خارج از کشور و رابطه آن با هم میهنان در ایران، انقلاب فنی در وسایل ارتباط همگانی است. پیامد مهم این پیشرفت و تحول علمی - فنی برداشته شدن فاصله مابین ایرانیان داخل و خارج از کشور و گردش برق آسای اخبار و اطلاعات همزمان در خارج و داخل کشور می باشد. این دستاوردهای علمی و فنی، کیفیت اساسا نوینی را برای مبارزه اپوزیسیون خارج از کشور رقم می زند.

انفجار اطلاعات بر اثر انقلاب ارتباطات، به کثرت گرائی بی سابقه دامن میزند و مرزهای خشک عقیدتی را در می نوردد. اگرچه تضاد منافع مادی اقشار و طبقات جامعه کم و بیش ثابت مانده است اما نقش رهبری افکار عمومی و مدیریت رفتار اجتماعی افزایش چشم گیری یافته است بطوری که بدست گرفتن اهرم های طراحی شده و هدفمند فضا سازی در جامعه، حرکت اقشار و لایه های اجتماعی را به این سو و آن سو، ترغیب و تشویق و در مواردی تحمیل می کند!

تاثیر تحولات اخیر چنان است که احزاب و سازمان های سیاسی در ایران

و خارج از کشور، به تنهایی توان و ظرفیت تاثیر بخشی و جهت دهی به حرکت های اعتراضی پرشمار مردم را ندارند و ائتلاف های سیاسی معینی در شرف شکل گیری و توانمندی هستند.

در حال حاضر دو طیف در اپوزیسیون خارج از کشور مشاهده می شوند: 1) اپوزیسیون لیبرال، پراگماتیست و طرفدار و هم نوا با آمریکا و جناح راست اتحادیه اروپا. که خواهان بی ثبات کردن نظام جمهوری اسلامی به سود طرفداران غرب در داخل و خارج حاکمیت و سوق و حفظ وابستگی نظام به حوزه سیاسی، دیپلماسی، اقتصادی و فرهنگی نظام جهانی استعمار و امپریالیسم است.

بخشی از اصلاح طلبان گسسته از حاکمیت خود را در این طیف جا می دهند و از امکانات مالی و رسانه ای گسترده آن بهرمنند می شوند. همچنین این طیف با صرف میلیون ها دلار، تلاش بر مصادره اعتراض ها و مبارزات مردم بویژه اقشار متوسط بسود خود دارد و شبکه های رسانه ای و عملیاتی با نفوذی برای کسب اهدافش تاسیس نموده است و افراد و نهادهایی را دائما متشکل می نماید؛

2) اپوزیسیون دمکرات، آزادی خواه، لائیک، عدالت خواه و مستقل. این طیف شامل افراد، نهادهای مدنی، سازمان ها، احزاب و ائتلاف هایی می گردد که خواهان جایگزینی نظام دیکتاتوری جمهوری اسلامی با یک نظام دمکراتیک مبتنی بر رای آزاد مردم هستند. حوزه سیاسی، اقتصادی و اجتماعی و فرهنگی این طیف از اپوزیسیون مبتنی بر تجربه غنی بیش از صد سال مبارزه برای استقلال، صلح، آزادی، برابری و توسعه و پیشرفت اجتماعی است.

بسیاری از شرکت کنندگان در اعتراضات خرداد 88 و پس از آن، از جمله بخشی از اصلاح طلبان دیروز، جایگاه خود را در این طیف می دانند. اگرچه از لحاظ مالی و دسترسی به رسانه های همگانی و ارتباط با اقشار وسیع مردم، این طیف از امکانات محدودی بهره مند است ولی بواسطه وفاداری به منافع کشور و مردم و توشه ای از ده ها سال مبارزه در زندان ها و شکنجه گاه ها و جانفشانی هزاران تن از همراهانش، اعتبار و اعتماد قابل توجهی را در جامعه کسب نموده است.

جنبش جمهوری خواهان دمکرات و لائیک ایران، خود را در این طیف تعریف می نماید. وظایف ما :

جنبش جمهوری خواهان دمکرات و لائیک ایران وظیفه خود می داند که : 1- برای تقویت، انسجام و تدوین کارپایه های مشترک یک بلوک (ائتلاف) سیاسی و تشکیلاتی گسترده از نیرو های جمهوری خواه، آزادی طلب و دمکرات، صلح جو، برابری طلب و ضد تبعیض، مستقل و لائیک مبارزه و کوشش نماید؛ هم گامی و هم کاری مابین جریان های سیاسی این ائتلاف را تقویت و تحکیم کند؛

2- با هرگونه تهدید نظامی، تحریک به جنگ، درگیری مسلحانه و ضربه موشکی که صلح در منطقه را نقض کند، مخالفت و محکوم نماید و

- تمهیدات مبارزه سیاسی با آن را فراهم سازد؛
- 3- نقض شدید و مستمر حقوق بشر در ایران را در مجامع بین المللی افشا کند و با همکاری سازمان ها و نهادهای رسمی و قانونی جامعه جهانی، برای آزادی زندانیان سیاسی، نفی حکم اعدام و سنگسار بهر دلیل، رفع تبعیض های اقتصادی، اجتماعی، ملی، فرهنگی، جنسی و مذهبی به هر شکل و دفاع از حرمت و کرامت انسانی با تمام توان بکوشد؛
- 4- مطالبات اقشار و طبقات مردم تحت ستم را معین و مشخص نموده، با اولویت بندی و اتخاذ تدابیر و حسن استفاده از تضاد ها و درگیری های جناح های مختلف رژیم، افکار عمومی را برای دست یابی به این خواست ها حساس نماید؛
- 5- با دیکتاتوری حاکم و تک صدائی مبارزه کرده، پلورالیسم را دامن زده، با طرح گفتمان باز بویژه در خارج از کشور که امکان آن فراهم است، با هرگونه انحصار فکری و سیاسی مقابله کند؛
- 6- در ارتباط دو سویه و نزدیک با انجمن ها و تشکل های مهاجرین ایرانی در شهرها و کشورهای مختلف قرار گرفته، به تقویت همبستگی و همکاری مشترک آنها دست زند؛
- 7- با طرح گفتمان لائیسیته و یا جدائی حاکمیت از دین، بعنوان ضرورت پیشرفت و توسعه سیاسی و اجتماعی کشور، با نسل جوان ایران تبادل تجربه و گفتگو نماید؛
- 8- به تقویت رسانه های همگانی مستقل و ایجاد همکاری و هماهنگی مابین برنامه های رسانه های موجود و انتقاد از بلند گویای وابسته بپردازد.